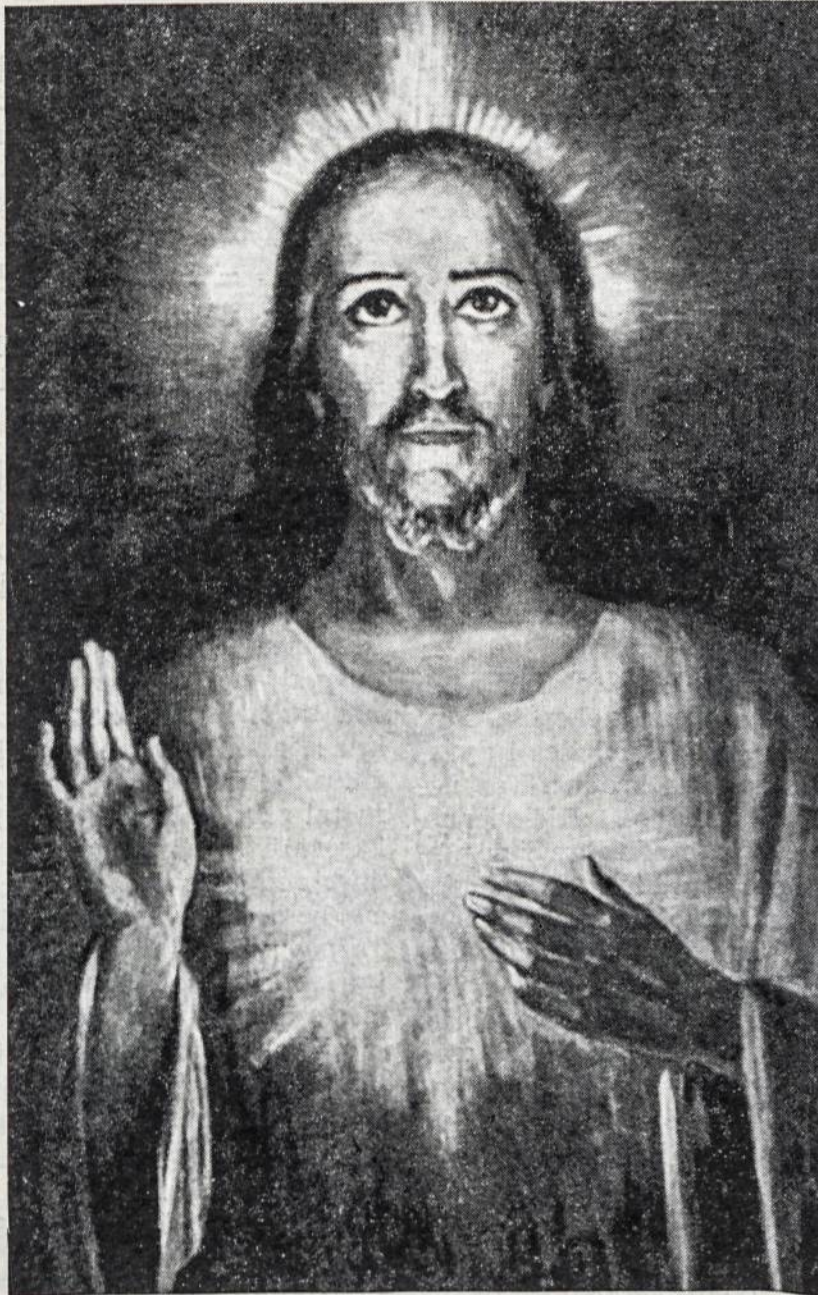

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Jēzau, tegul įvyksta tavo švč. Širdies troškimai!

II SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Kintamoji šv. Mišių dalis

Ižanga (Ps. 17, 19-20)

Jie puldavo mane nelaimingą man dieną, bet Viešpats pasidarė man tvirtovė. Ir išvedė mane į erdvų lauką, išgelbėjo mane, nes jis myli mane. (Ps. 17, 2-3). Aš myliu tave, Viešpatie, mano stiprybė. Viešpatie, mano uola, mano piliis, mano gelbėtojas. Garbė Tėvui... Jie puldavo mane...

Malda

Leisk mums, Viešpatie, visuomet turėti tavo šventojo vardo baimę ir meilę, nes niekuomet nepaliumi vadovavęs tiems, kuriuos tvirtai perimi savo meile. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Lekcija (1 Jono, 3, 13-18)

MYLIMIAUSIEJI: Nesistebėkite, broliai, jei pasaulis jūsų nekenčia. Mes žinome, kad perėjome iš mirties į gyvenimą, nes mes mylime brolius. Kas nemylė, pasilieka mirtyje. Kiekvienas, kurs nekenčia savo brolio, yra žmogžudys; ir jūs žinote, kad kiekvienas žmogžudys neturi amžinojo jame pasiliekančio gyvenimo.. Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis guldė už mus savo gyvybę; ir mes turime guldyti gyvybę už brolius. Jei kas turi šio pasaulio lobio ir, matydamas, kad jo brolis turi reikalo, uždaro jam savo širdį, kaipgi pasiliks jame Dievo meilė? Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiu, nė liežiuvio, bet darbu ir tiesa.

Gradualas (Ps. 119, 1-2)

Sielvarte aš šaukiaus į Viešpatį, ir jis išklaušė mane. Viešpatie, išlaisvink mane nuo nedorių lūpų, nuo klasingo liežiuvio. Aleliuja, aleliuja. (Ps. 7, 2). Viešpatie, mano Dieve, prie tavęs aš bėgu; gelbėk mane nuo visų mano persekiotojų ir išlaisvink mane. Aleliuja.

Evangelija (Luko 14, 16-24)

ANUO METU: Pasakė Jėzus priesiejams šį prilyginimą: Vienas žmogus paruošė didelę vakarienę ir pakvietė daug. Vakarienės valandą jis siuntė savo tarną pasakyti pakviestiesiems, kad ateitų, nes visa jau paruošta. Tuomet jie visi drauge ėmė išsikabinėti. Pirmasis jam sakė: Pirkau si ūkį ir turiu eiti jo apžiūrėti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Kitas tarė: Pirkau si penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti; prašau tave, laikyk mane išteisintu. Vėl kitas sakė: Vedžiau moterį ir todėl negaliu ateiti. Tarnas sugrįžęs pasakė visa tai savo valdovui. Supykęs šeimininkas tarė savo tarnui: Eik greitai į miesto gatves ir skersgatvius ir vesk čia beturčius, luošus, akus ir raišus. Tarnas vėl pranešė: Valdove, padaryta, kaip liepei, bet dar yra vietos. Tuomet valdovas tarė tarnui: Eik į kelius ir patvorius ir priversk eiti, kad mano namai būtų pilni. Sakau jums, nė vienas anų pakviestųjų žmonių neragaus mano vakarienės.

Aukojimas (Ps. 6, 5)

Grėžkis, Viešpatie, gelbėk mano sie-

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADRBIŲ DRAUGIJOS SAVAITRASTIS

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

ŽMONIŲ SANTYKIAI SU VYRIAUSYBE

Šventasis Tėvas Jonas XXIII savo enciklikos "Pacem in terris" II-je dalyje pabrėžia, "kad negali būti tvarkingo ir sėkmingo sugyvenimo žmonių tarpe, jei nėra viešojo autoriteto, kuris užtikrintų tvarką ir suteiktų pakankamą viešosios gerovės apsaugojimą".

Valdžios pagrindas

"Toks autoritetas, kaip moko šventasis Povilas, paeina iš Dievo, "nes nėra valdžios, kaip tik iš Dievo". Šventasis Jonas Krizostomas tą tekstą taip aiškina: "Ką sakai? Argi kiekvienas valdantysis yra Dievo pastatytas? Ne, čia kalbama ne apie atskirus valdovus, bet apie pačią valdžią, kaip tokią. Faktas, kad yra autoritetas, kuris įsako klausyti, atsirado ne savaime, bet yra dieviškosios Apvaizdos nustatytas!"

"Toks autoritetas — sakoma toliau enciklikoje — nėra tai nekontroliuojama jėga, bet turi vadovautis protu, pagal moralės reikalavimus. Autoritetas, kuris remiasi tik jėga, grąšinimais, bausmės baime arba pažadais duoti premijas, negali būti pakankamas vesti

lą, išgelbėk mane dėl savo gailestingumo.

Tylioji malda

Viešpatie, tegul apvalo mus tavo vardui skiriamoji auka ir teveda kasdien į dangiškojo gyvenimo vykdymą. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Prieš Komunią (Ps. 12, 6)

Tedžiūgauja mano širdis dėl tavo pagalbos; tegul aš giedosiu Viešpačiui, kurs suteikė man gėrybių.

Po Komunijos

Priėmę šventąsias dovanas, meldžiamės, Viešpatie, kad su dažnu artinimuosi prie šiųjų paslapčių augtų mumyse išganymo vaisiai. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

žmonės bendrosios gerovės keliu. Jei jėga galima priversti žmones klausyti, tai tačiau nėra suderinama su žmogaus, kaip laisvo ir protingo asmens, kilnumu. Autoritetas visų pirma, yra moralinė jėga, ne fizinė, kuri veikia į žmogaus sąžinę, kad jis savo noru, laisvai atliktų pareigas visų gerovei kelti."

Kadangi visi žmonės yra lygūs prieš Dievą, nei vienas iš jų negali savo autoritetu kitus įpareigoti jo klausyti. Žmogiškasis autoritetas tik tada gali įpareigoti kitus, kai jis moraliai ir vidiniai paeina iš Dievo. Tik tuo būdu apsaugojama valstybės piliečių savitgarba, kada klausoma valdžios nepasiduodant kaip žmogus žmogui, bet vykdamas Dievo nustatytą valią. Tai nepažeina žmogaus, nes "tarnauti Dievui reiškia viešpatauti", sako šventasis Raštas.

Taigi, valdžios autoritetas yra būtinas moralinės tvarkos išlaikymui, bet jis kyla iš Dievo! Kada gi valdžios potvarkiai ir nuostatai yra priešingi tai tvarkai — jie negali saistyti mūsų sąžinės ir priversti jų klausyti, nes "daugiau reikia klausyti Dievo, negu žmonių" — sako Kristus. Tuo atveju, tokios valdžios autoritetas nustoja savo galios ir išsigimsta į piktnaudojimą. Iš to enciklika "Pacem in terris" išveda, kad piliečiai turi teisę patys išsirinkti sau asmenis, kuriems pavedama valdymo uždavinys pagal tikrosios demokratijos teises.

Viešasis gyvenimas

Toliau enciklika ir kalba apie piliečių dalyvavimą viešajame gyvenime ir politikoje. To reikalauja žmogaus paskirtis, siekiant bendrosios gerovės. Kiekvienas turi įnešti savo dalį bendruomenei, lygiai kaip valdžios atstovai turi žiūrėti visų gerovės ir visus lygiai traktuoti, nedarant išimčių atskl-

riems asmenims ar jų grupėms. "Popiežius Leonas XIII jau mokino: "Civilinė valdžia tarnauja ne vieno ar daugelio naudai, bet visų! Ji turi ypač atrinkti dėmesį į silpnus ir nelaimingus ir jiems padėti tiek materialiai — medžiaginiais, tiek dvasiniais — moraliniais. Ypatingai viešojo valdžia turi apsaugoti visų asmenų teises ir leisti jiems tinkamai atlikti savo pareigas. Čia suprantamas pilnas žmogaus teisių pripažinimas ir leidimas pilnai jomis naudotis kultūrinėje, socialinėje, politinėje bei religinėje srityje. Tai — pastebi enciklika — šiais laikais daug kur tačiau yra nerespektuojama ir pagrindinė žmogaus teisės lieka tik tuščiais žodžiais, netekusiais savo tikrojo turinio.

Socialė gerovė

"Todėl — tęsia toliau enciklika — "yra būtina, kad viešojo valdžia stengtųsi kelti ne tik ekonominę pažangą, bet lygiai ir socialinį gerbūvį t. y., kad lygiai būtų vystoma pakankamose proporcijose produkcijos sistema, susisiekimo keliai, transportacija, butų klausimas, vandentiekio, higienos sąlygos, mokyklos, poilsio klausimai, bet lygiai būtų sudarytos tinkamos sąlygos religiniam — dvasiniam gyvenimui. Valdžia turi sudaryti tinkamas sąlygas žmonėms kurti šeimas, vesti žmogišką gyvenimą, parūpinti atitinkama kiekvienam darbą ir teisingą atlyginimą. Enciklika ypač pabrėžia moterų ir jaunų paauglių darbo sąlygas. Jie neturi būti verčiami dirbti per sunkius ir jiems nepritaikintus darbus. Už darbą turi būti atlyginama pagal teisingumą ir teisės reikalavimus, kad kiekvienas galėtų laisvai pasinaudoti savo darbo vaisiais ir visais kitais kultūriniais laimėjimais.

V. R-is

TREMTINIO MALDA

*Ūkanos gaubė žemę vakarinę
Kai aš suklupau prie kryžiaus
Pasimelsti už kenčiančią Tėvyne,
Iš sunkaus darbo sugrįžęs.*

*Meldžiausi rankas į dangų iškėlęs
Ir verkiau iš visos širdies,
Jog jau senai nuvyto laisvės gėlės
Mano mylimos tėvų šalies.*

*Kai pakilau: už lango aušo rytas
Ir žvaigždės gėso ant dangaus;
Pamačiau brolių kančias neišpasa-
/kytas
Ant šito pasaulio plataus...*

*Aš išengiau į dienos gyvenimą
Nuliūdęs, bet su viltimi,
Jog dar Dievo teisingumas gyvena
Ir mes nežūsime ūjami!..*

BR. SEDA

MISIONIERIAI GYDYTOJAI

Italijoje, Paduos universitetas atidarė 1950 m. gruodžio 3 d. Medicinos Kolegiją misionieriams gydytojams. Kolegija priima vien katalikus studentus, norinčius dirbti misijų kraštuose kaip pasauliečiai misionieriai gydytojai. Be įprastųjų medicinos mokslų paskaitų jie gauna progos išmokti numatyto misionieriaus krašto kalbą, geografiją, istoriją ir ten gyvenančių žmonių kultūrą.

Jau yra pasiuntęs universitetas 80 jaunų gydytojų į misijas. Jie dirba Indijoje, Formosoje, Japonijoje, Indonezijoje, Jordane, Irae, Izraelyje ir 14-je tautų Afrikoje.

Gydytojas misionierius būna vietos vyskupo žinioje; tarnauja tarp 2 ir 5 metų. Gauna gyvenamasias patalpas, ligoninėje vietą, vaistų atsargas ir algą. Ji įvairuoja; gauna iki 300 dol. mėnesiui vedusieji gydytojai.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

MALDOS APAŠTALAVIMAS

1963 m. liepos mėnesiui

Sekmingas mokymas

Maldos Apaštalavimo nariai per visą liepos mėnesį melsis, kad teologai ir pamokslininkai skelbtų ir aiškintų šventąjį mokslą, laikydamiesi Bažnyčios vadovybės minties, kartu taikant tikėjimo tiesas mūsų laiko reikalams.

Evangelija — tai nepaprastųjų žinių rinkinys. Tos žinios yra reikalingos žmogui, kad galėtų tinkamai suprasti Dievą ir jo valią; kad suprastų save ir savo paskirtį į amžinąją laimę; kad išmoktų naudotis V. Jėzaus paliktais Bažnyčiai šv. Sakramentais, Dievo malonių šaltiniais.

Senovės laikais Evangelijų knygos ir visos kitos knygos buvo perrašinėjamos ranka. Žmonės nežinojo spaudos; ji nebuvo išrasta. Tais laikais retas kuris žmogus mokėjo skaityti ir rašyti, dar retesnis galėjo įsigyti Evangelijų, ar Naujojo Įstatymo knygas. Jos buvo labai brangios. Jas galėjo įsigyti vien turtingos bažnyčios ir turtingi žmonės, kurie galėtų apmokėti metų ar daugiau perrašinėtojo darbą. Jei norėtume su-sekti jų kainą, atsiminkime, kiek mūsų laiko paprastas darbininkas uždirba metuose. Kelis tūkstančius dol. Tai ir knyga, kurios perrašinėjimas tęsėsi apie metus laiko, turėjo atsieiti apie kelis tūkstančius dol. Nedyvai tat, kad Evangelijų knygos bažnyčiose, paliekamos pasiskaityti, būdavo prirakintos retežiu. Kiekvienas jas galėdavo skaityti, bet niekas negalėdavo jų išsinešti.

Net universitetų studentams naudotis knygos buvo pririšamos jų knygyne, kad nebūtų studentų išsinešamos. Taip buvo Florencijoje (1441 m.), Cese-na knygyne (1452 m.) ir kitur. Oxfordo kolegija Eton, Brasenose ir Merton laikė prirakintas knygyne knygas iki 18 amžiaus.

Mūsų laikais kiekviena šeima gali

turėti už mažą kainą spausdintas šventas ir kitokias knygas. Labiausiai pasaulyje išsiplatinusi knyga yra šventasis Raštas. Jis ir Bažnyčios šv. Padavimas sudaro pagrindus, beaiškinant tikėjimo tiesas.

Tikėjimo tiesos, paties Dievo ap-reikštos ir šv. Rašte išreikštos, jei jos yra žmogaus priimtos ir įgyvendintos, pakelia žmogų, nušviesdamos gyvenimo kelią. Žmogus yra skirtas amžinam laimės gyvenimui danguje. Tai gali pa-siekti, paprastai Dievo malonei padė-dant, jei laikysis tikėjimo tiesų. Laisvos valios nukrypimai prieš Dievo va-lią neša atsiskyrimą nuo Dievo ir nuo savo visos laimės. Nes ką padės žmo-gui, jei jis visą pasaulį užvaldytų, o sa-vo sielą pražudytų?

Tikėjimo tiesas patraukliai skelbti ir teisingai aiškinti yra mokytų teolo-gų ir pamokslininkų tiesioginis darbas, užduotis. Žmonės reikalingi yra patari-mo, padaršinimo ir gero pavyzdžio, kad pradėtų gyventi tikėjimo dvasia, vis arčiau ir arčiau stodami, suprasdami ir įgyvendindami Dievo valią.

Tam daug padeda šv. Rašto skaity-mas, o ypač tas, kuris turi platesnius prie teksto paaiškinimus. Jie reikalin-gi, nes gyvename skirtingose sąlygose, negu to laiko žmonės, kuriems buvo šv. Raštas parašytas prieš pora ar tris tūkstančius metų.

Arkivyskupas Juozas Skvireckas pašventė visą savo kunigišką gyveni-Raštą. Ypač platūs yra jo aiškinimai mą, beversdamas ir beaiškindamas šv. Senojo Testamento. Išėjo dvi didelės knygos. I tomas turi 1045 pusl., spaus-dintas Romoje 1955 m.; jo kaina \$10 dol. ir II tomas turi 1241 puslapį, spau-sdintas Romoje 1958 m.; jo kaina \$12.00.

Reikalingesnis žmonėms yra Nauja-sis Testamentas. Su trumpais paaiški-nimais užima 620 puslapių (IV laida)

ir jo kaina tik \$1.50. Galima gauti "Draugo" knygyne. Knygyno adresas tas pat, kaip Laivo.

Mūsų laikais visi beveik katalikai moka skaityti ir rašyti; bemokslių pasitaiko tik atsilikusiose valstybėse. Panaudokime savo mokslą savo dvasiai ugdyti, savo asmenį gerinti, kasdien paskaitydami bent puslapį kitą iš Naujojo Testamento. Dažniau susidurdami su šv. Raštu, lengviau suprasime mums skelbiamas pamokslininkų tikėjimo tiesas. Be to, melskimės, kad tikėjimo tiesos būtų našiai ir vaisingai skelbiamos uolių pamokslininkų.

Misijų intencija

Už Pietų Ameriką,

kad katalikų skelbiamas mokslas našiai pasiskleistų Lotynų Amerikos kaimo žmonėse.

ŠV. VINCENTAS PAULIETIS

(1575—1660)

Šv. Vincentas Paulietis gimė pietų Prancūzijoje 1575 metais smulkių ūkininkų šeimoje. Išėjęs kunigo mokslus Tulūzoje. 1600 m. buvo išvestas į kunigus. Pasitaikė, kad 1605 m., plaukiant laivu, pateko į jūrų plėšikų rankas; tie jį pardavė į vergiją Alžiran. Pateko pas atpuolėlių kataliką prancūzą dvaran. Jaunas vergas buvo pasiūstas ūkio darbams. Sumaniai ir nepaprastai sąžiningai besirūpindamas dvarininko reikalais, atkreipė į save savininko dėmesį.

Šv. Vincentas buvo pratęs darbą jungti su giesme; turėjo gražų balsą; mėgo giedoti šv. M. Marijos antifoną: "Sveika Karaliene, gailestingumo Motina! Mūsų gyvybe ir saldybe sveika!"

Tariamoji savininko žmona susidomėjo giesme, nors lotyniškų žodžių ji nesuprato. Pasiteiravo pas Vincentą apie giesmės turinį. Vincentas sveikina dangaus ir žemės karalienę, Nekalčiausiąją Mariją! Kaip nuostabu! Pradėjo teirautis pas savo vyrą apie tikėjimą. Pamažu atsivertė ponas, o kad

galėtų susitaikyti su Bažnyčia, iš kurios jis pasitraukė savo nedoru gyvenimu, kartu su Vincentu 1607 m. atplaukė Marselin ir pasidarė tikras atgailotojas.

Šv. Vincentas nuvyko Paryžiun. Pastatė jo globai parapijoje greitai pakilo dora, maldingumas, tikėjimas; jis ten pastatė naują bažnyčią. Kurį laiką mokė turtingų ponų vaikus, mokytojavo ir kartu misionieriavo.

Pats būdamas gailestingas ir patyręs vergijos vargo, užjautė vargšus, apleistus, ligonius. Negalėdamas pats vienas pakelti daugelio darbų, įkūrė Misionierių Draugiją, kurią patvirtino pop. Urbonas VIII 1632 m., o sekančiais metais įkūrė Gailestingųjų Sėserių vienuoliją. Per 28 veiklos metus jo Misionierių Draugija, besirūpindama vargo žmonėmis, sukūrė 25 vienuolynus.

Šv. Vincentas sujungė galingą Dievo meilę su uolia artimo meile, gera darėdamas visiems ir visur, kur siekė jo įtaka ir ranka. Mirė, eidamas 85 gyv. metus, 1660 m. Jo vardu katalikų pasaulyje veikia daug gailestingų draugijų, sąjungų. 1963 m. pavasarį Paryžiuje buvo susirinkę iš 32 tautų 71 atstovas šv. Vincento Pauliečio draugijų metinei veiklos peržvalgai. Pereitais metais pagelbėjo 550.000 šeimų ir 1.710.000 asmenų, surinkę ir išleidę jiems sušelpiti \$17,800,000 dol.

Pasverkime savyje turimą Dievo meilę, kiek ji padeda mums rūpintis nelaimingais.

▼ Santiago. Čilė. Krikščionių demokratų politinė partija šiemet balandžio mėnesį surinko daugiau negu dvigubai daugiau balsų, negu buvo gavusi 1961 m. Partijos vedėjas, Mario Sanchez, pareiškęs, kad tas laimėjimas įvyko dėl trijų dalykų: 1. popiežiaus enciklika "Motina ir Mokytoja"; 2. Čilės vyskupų gyva veikla, pradėjus įgyvendinti žemės reformą ir 3. ganytojų laiškas, nurodant katalikams į dabartines krikščioniškas pareigas.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Brangieji,

Maldos Apaštalavimo sąjūdis jūsų parapijoje, jo augimas, dvasinio parapijos veido ryškumas ir savitarpinė žmonių meilė didele dalimi priklauso nuo Jūsų. Tai misijų darbas pas save namie, savo parapijoje.

Būtų labai miela, gražu ir naudinga, jei visi parapijos žmonės kasdien melstųsi ir augtų dvasiniam gyvenime. Ir tai bus galima atsiekti, jei Promotoriai švies parapijai savo gyvenimo skaidriu pavyzdžiu. Jeigu visiems naudinga turėti dorovinių dorybių, kaip antai: mandagumo, nuolankumo, prielankumo kitiems ir nuoširdumo, juo labiau Maldos Apaštalavimo promotoriams. Iš jūsų laukia jūsų draugai ne vien gero žodžio, protarpiais pamokymo, kaip sutvarkyti painius gyvenimo reikalus, bet ir paskatinimo į dorą gyvenimą, į pamaldumą, į susivaldymą, savitvarką. Kiek gero padarysite paskiroms sieloms savo veikla, tiek kero padarysite visai parapijai ir V. Jėzui. Jis nori, kad visi būtume tobili, kaip dangaus Tėvas yra tobulas.

Promotoriai ne vien padalina savo nariams mėnesinius Maldos Apaštalavi-

mo lapelius, bet stengiasi surasti naujų narių.

Pereitą mėnesį buvo siūloma, kad parapijos vadovybė Maldos Apaštalavimo promotoriams skirtų nedidelę sritį, vieno ar dviejų blokų (kvartalų) gyventojus globoti. Susitikdami su nepriklausančiais maldos sąjūdžiui asmenimis, turės progos su jais pasikalbėti ir pasiūlyt įstoti į Maldos Apaštalavimą. Sunkiau yra tiems promotoriams, kurie turi sudarę sau mielių asmenų kuopą, išsiskirsčiusią po visą parapiją, o kartais net išsikėlusius už jos ribų, ir dar nuolat globojamus. Šiuo atveju gali pasidaryti taip, kad kiek yra parapijoje promotorių, tiek jų globoja visą parapijos plotą. Tai nėra negalima; bet labai nepatogu.

Be to, promotoriai parinktiniai iš tų tarpo, kurie katalikiškai ir pamaldžiai gyvena, lanko mėnesinius susirinkimus ir išdalina lapelius. Jie turėtų nuodugniau apsipažinti su Maldos Apaštalavimo nuostatais, tikslais ir priemonėmis, kad reikale galėtų paaiškinti to nežinantiesiems.

Kiekvienas promotorius yra jam pavestose srityje Bažnyčios misionierius.

Argentinoje, Rosario lietuvių jaunimas dalyvauja tarptautinėje eisenoje.

Rosario lietuviai jau turi savo pradžios mokyklos dalį su 130 mokinių.

Klebonas, kun. J. Margis, MIC., netikėtai rimtai susirgo ir gydosi Chicagoje, ligoninėje.

AMERIKONIZMO IR TAUTINIŲ KULTŪRŲ KELIAS

(2)

Kultūros vainikas

Pakankamai turtinga ir bendra visiems Amerikos piliečiams anglų kalba įgalina tą tikslą atsiekti. Gražiausieji, žavingiausiai paskirų tautinių kultūrų žiedai, šia bendrąja visiems kalba išreikštieji, padarys juos visų Amerikos piliečių nuosavybe. Tuo būdu tos įvairios puikios paskirų kultūrų gėlės galės būti išgyventos Jungtinių Am. Valstybių piliečio sąmonėje, kaip vieningas įvairiaspalvis, nepaprastai turtingas ir žavingas Amerikos kultūros vainikas.

Bet pirmiau, negu pradės savo veiklą, turi žinoti, ko jis siekia: ar kurias žmonių dorybes, gerus papročius sustiprinti, ar pasireiškiančias ydas ir gal nuodėmes pašalinti. Tarp jo naudojamų priemonių bus jo paties doras gyvenimas, malda ir siekiamų tikslų aiškus pažinimas, supratimas.

Tai mums pasako, jog būtų labai naudinga, kad Moderatorius pats, ar per kitus pamokytų promotorius misisionieriauti, apaštalauti, norint sulaukti pageidaujamų gerų vaisių.

Paskatinkite savo globojamuosius dalyvauti parapijos viešose pamaldose, novenose, misijose, rekolekcijose, išitraukti į bažnytinių brolių ar draugijų veiklą. Dvasiniai augdama parapija, savo dalimi, pagražins visos Bažnyčios veidą.

Kas stengiasi pagelbėti V. Jėzui sielas išganyti, kas nusidėjėlius atveda prie Jo švč. Širdies, kas platina Jo švč. Širdies pamaldumą, — tas yra įrašytas į Jo gailiausiai širdį ir ten nuolat pasiliks, kaip yra žadėjęs V. Jėzus šv. Margaritai Marijai Alacoque.

Argi tokio kultūros vainiko perspektyva nėra patrauklesnė, negu tolimos ateities homogeninės Amerikos kultūros galimybė? Kultūrinė Amerikos srovė, kuri eina paskirų tautinių kultūrų ryškinimo keliu, atrodo, nepalyginamai natūralesnė, negu tendencija atskirti nuo savo tautos kamieno, nuo savo praeities ir tradicijų ir išsižadėjus savo dvasinių turtų, tuo pačiu dvasioje susmukti, pasmerkiant panašiam susmukimui ištisas ateities kartas, tartum, tik tam, kad galima būtų iš nieko kurti naują Jungtinių Am. Valstybių homogeninę kultūrą. Todėl reikia tikėti, kad iš paminėtų dviejų tendencijų laimės nors ir silpnesnė, tačiau natūralesnė, gyvenimiškesnė.

Šia proga tenka prisiminti 1953 metų lapkričio mėnesio Lietuvos kongreso rezoliuciją tą punktą, kur ALT prašoma imtis iniciatyvos susižinoti su Jungtinių Valstybių nacionalinių grupių organizacijomis ir sutarti bendrosios akcijos organizacinę formą, kad galima būtų bendromis pastangomis tinkamai veikti Jungtinių Valstybių užsienio politiką. Bet Amerikos tautinių grupių veikimo centras turėtų ir kitą labai svarbų uždavinį, būtent — pagyvinti ir derinti šiuo metu vienur kitur tik užuomazgoje pasireiškiančią tautinių kultūrų susivienijimų veiklą ir siekti kultūrinę Amerikos plėtrą palenkti visai nauja kryptimi. Tik nuo tautinių grupių, bet ne nuo ko kito, priklausos, ar esantis šiuo metu tik užuomazgoje vos rusenantis pasinešimas kurti naują įvairiaspalvę Amerikos kultūrą virs galinga srove, ar užges savo užuomazgoje.

Galimybė

Tokios kultūros kūrimas tegalimas Jungtinėse Am. Valstybėse. Europoje tokiai kultūrai kūrtis nėra sąlygų, nes jos tautos, sudarančios atskiras valstybes, nėra susietos politinio solidarumo, o be to neturi visiems suprantamos turtingos kalbos, kaip kad turi emigrantų tautinės grupės, kurios sudarė galingąją Amerikos valstybę. Tik tautinės Jungtinių Am. Valstybių grupės turi tai suprasti ir išsivaduoti iš to pesimizmo, iš tos niūros pažiūros, kad amerikoniškas katilas turės joms likiminės reikšmės ir anksčiau ar vėliau jas suvirškina. Tas katilas nėra koks stovis šalia žmogaus, nuo jo nepriklausas, nepermaldaujamas veiksnys, bet tėra tautinių Amerikos grupių netinkamo nusiteikimo padaras. Tad reikia tik nuo jo nusisukti ir viltinai organizuoti tautinių kultūrų gaivinimo ir ugdyimo srovę.

Išijungdami į šią daug žadančią kultūrinę veiklą, mes lietuviai turime pareigos ne tik tai kaip iki šiol rūpintis lietuviybės išlaikymu, bet ir jos atgimimu ten, kur ji yra apgesusi. Lietuviybė yra tai, kuo mūsų tauta yra pasireikšusi gėrio ir grožio srityje. Religingo lietuvių sąmonėje ši vertybė yra apvainikuota jos pasaulėžiūrinio religinio aspekto. Ji yra moralinio pobūdžio ir todėl priklauso tuo atžvilgiu prie amžinųjų didžiųjų vertybių. Antireliginis lietuvis ignoruoja lietuviybės religinį aspektą ar iš viso jį atmeta ir todėl jam lietuviybė yra tik tai šio pasaulio laiko galiai palenktoji vertybė. Bet šiaip ar taip turime visi sutartinai pagal savo palinkimus religinėje ar pasaulėtiškoje šios vertybės srityje ją ugdyti, kad ji savo gražiais žiedais, kur graži forma harmonizuoja su kilniu turiniu, galėtų įvairinti kuriamos Jungtinių Valstybių įvairiaspalvį kultūros vainiką.

Tautiniai savytumai

Pažiūra, kad tautinė kultūra turi ir pasaulėžiūriniai religinį aspektą, nesve-

tima, atrodo, ir katalikų Bažnyčiai. Tik tai taip, turbūt, galima suprasti faktą, kad visuotinė katalikų Bažnyčia, skelbdama savo mokslą tautose, nepriimdavo joms visur beatidairinio universalizmo, bet puoselėdavo ir jų tautinius savitumus: ji matė, kad žmogus, liedamas savo jausmus tokiais išviršniais pavidalais, kaip tai darė jo tėvai ir protėviai, stipriausiai gali dvasinėje srityje pasireikšti. Tad ir religinėje srityje tuo keliu eidamas, jisai iškyla iki jam galimo didžiausio nuoširdumo ir pasiekia artimesnio santykiavimo su Dievu.

Apie tai ypatingai svarbu būtų pagaltoti lietuviams katalikams, kurie lengvabūdiškai įstumia savo vaikus į amerikoniško katilo kultūrinį vyksmą, nesudaro sąlygų savo vaikams išmokti lietuvių kalbos ir tuo būdu atskelia juos nuo tautinio kamieno. Tokie tėvai neturėtų pamiršti, kad dėl savo lengvabūdiškumo jie nusikalsta ne tik tautinių, bet ir religinių atžvilgiu. Jie, gal, ramina, kad jų vaikai, nors ir nemo-kėdami lietuvių kalbos ir nutolę nuo savo tautos, vistiek lieka katalikais. Tačiau jaunosios kartos religingumas, kai ji atplėšta nuo praeities ir tradicijų, nustoja daug šilimos. Kad būtų širdingas, džiaugsmingas ir gilus, jis turi būti siejamas su mūsų seneliais ir proseneliais, — su taja praeitimi, kuri išugdė mūsų taip mielas lietuvių ir su Dievu santykiavimo formas. Juk ir apskritai kiekvienam žmogui artimesnis yra tas grožis, kuris susietas su jo praeitimi ir meilesnės ir stipriau išgyvenamos tos giesmės ar dainos, kuriomis liejo savo jausmus jo tėvai ir seneliai. Senesnieji suamerikonėję lietuviai turėjo progos ne kartą tai patirti aplankydami mūsų ansamblių koncertus ar dalyvaudami lietuviškose pamaldose, kur tremtinių pastangomis pamaldų nuotaika yra paryškinta giesmėmis, skambėjusiomis tėvų ir senelių lūpomis. Čia nevienas senesnysis lietuvis išliejo ašarą, išgirdęs seniai pamirštą

MANO PAŽIŪROS PO 1845 M.

PENKTOJI DALIS

Vertė kun. V. Bagdanavičius, MIC

(17)

Sunkus klausimas

O dabar aš jums pasakysiu, kodėl jūs nesipiktinote Paley. Nes jūs sakote, kad jo pareiškimas už melą turėjo galvoje ypatingus atvejus. Jūs nebijote žmogaus, kuris nušovė savo namuose plėšiką, nes jūs žinote, kad jūs nesate plėšikas. Dėl to jūs nemanote, kad Paley turėjo blogą paprotį meluoti visuomenei, jei jis laikė, kad kritiškame atvejuje nėra didelė blogybė sakyti netiesą. Bet jei taip, kodėl jūs įtarinėjate

liaudies dainą ar pagautas lietuviškos giesmės. Bet šis dvasinis pakilimas jų atplėšties nuo savo tautos vaikams jau yra negalimas. Ar pagalvoja apie tai tėvai?

Iškilesni žmonės

Kad išauklėtas savo tautos tradicijose žmogus labiau iškyla dvasiniu atžvilgiu negu tas, kuris tokios auklėjimo progos neturėjo, galėtų bandyti patikrinti ir praktiškai. Tam tikslui tautinių kultūrų asociacijos iniciatyva galėtų būti atliktas moksleivių dvasinio pajėgumo tikrinimas, palyginant pajėgumą tautiniu pagrindu savo tėvų namuose auklėjamų vaikų su pajėgumų, kurie ir namų sąlygomis yra įlieti į "katilą" vyksmą. Manau, kad panašios statistikos daviniai būtų aiškiai palankūs tautiniu pagrindu namuose auklėjamiems vaikams. Tai galėtų turėti sprendžiamos reikšmės klausimui, kuriuo keliu turi būti sudaroma Jungtinių A. Valstybių kultūra — amerikoniško katilo keliu, ar tautinių kultūrų pagrindu.

kataliką teologą, kalbantį apie ypatingus atvejus, kuriuose einančio išpažinties žmogaus daugiaprasmiškas pasakymas, gali būti nelaikomas nuodėme? Nes tai kaip tik ir yra pats klausimo branduolys.

Tačiau, kodėl Paley, Jeremy Taylor kalba apie teisėtumą sakyti netiesą, neturėdami prieš akis konkretaus atvejo ir tuo stebina daugumą skaitytojų? Priežastis yra aiški. Jiedu nori sudaryti doringą teoriją, pagal kurią būtų galima spręsti kiekvieną išskylantį klausimą. Bet kaip tik tai pat daro šv. Alfonsas ir Scavini. Tik jūs patys pabandykite savo rankomis šių dorovės dėsnių formavimo ir jūsų pamatysite, koks tai yra sunkus uždavinys.

Kokia yra melo aptartis? Ar jūs galite jį aptarti geriau, negu kad tai yra nuodėmė prieš teisingumą, kaip mano Taylor ir Paley? Bet jei taip, kaip gali būti nuodėmė tuo atveju, jei jūsų artimas iš to visiškai neturi skriaudos?

Jei šis aptarimas jums nepatinka, paimkite kitą. Ir jo padedami gal būt jūs apginsite šv. Alfonso daugiaprasmiškumą.⁵⁸⁾ Man tačiau rūpi pasakyti štai kas. Šv. Alfonsas, kaip ir Paley, tyrinėja įvairias šio plataus klausimo dalis ir jam kartais priseina netiesos sakymo reikalu pasisakyti, nors šiuo klausimu yra labai sunku rasti atsakymą, kuris visus patenkintų.

Teorija ir ja naudojimas

Bet dar vienas dalykas. Jūs neturite manyti, kad filosofas ar moralistas paties savo reikalui naudosis ta laisve, kurią leidžia naudoti jo skelbiama teorija. Žmogus savo asmeniškame gyve-

nime yra vadovaujamas jo paties sąžinės. O kurdamas dėsnių sistemą, jis privalo būti logiškas ir tiksliai leisti išvadai plaukti iš išvados, kad galėtų būti tikras, jog jo sistema yra vieninga. Dėl to jūs girdite, kad kartais nedorų ar bedieviškų knygų parašo padoraus elgesio žmonės. Vienas paskutinių laikų autorius rašo, kad David Hume⁵⁹) skeptiškieji veikalai visiškai nevaizduoja jo paties asmens. Kunigas gali parašyti studiją apie melą, kurią reiktų laikyti laksiška, ir kuri būtų šv. Sosto pasmerkta, (taip kaip kurioms panašioms studijoms buvo padaryta), o tačiau savo paties asmeniniame gyvenime jis gali būti labai griežtas. Ir iš tikrųjų, aišku iš šv. Alfonso biografijos, kad, nors jis yra laikomas laksištu savo moralės moksle, tačiau pats turėjo vieną skrupulingiausių ir baimingiausių sąžinių. Ne tik tai. Savo gyvenimo pradžioje jis buvo advokatas ir gynė bylą, kuri pasirodė apgaulinga, nors tai įvyko netyčia. Bet kaip tik dėl to atsitikimo jis atsisakė advokatystės ir įstojo į vienuolinį gyvenimą.

Šį reikšmingą atsitikimą šitaip aprašo jo biografija.

Šv. Alfonso byla

“Nepaisant to, kad jis daug kartų buvo rūpestingai išgilinęs į bylos aplinkybes, jis visiškai suklydo, vertindamas to dokumento prasmę, kuriuo rėmėsi jo oponentas. Didžiojo Kunigaikščio advokatas tą jo klaidą pastebėjo, bet jis leido Alfonsui tęsti savo iškalbingą kalbą iki galo, jos nepertraukdamas. Bet kai tik jis pabaigė, šis atsisotojo ir šaltai pareiškė: “Pone, atvejis kaip tik yra visai ne toks, kaip jūs tariatės jį esant. Jei jūs peržiūrėsite bylą ir išsiskaitysite atydziai į šį dokumentą, jūs jame rasite priešingai tam, ką jūs įrodinėjate”. — “Mielai, atsakė Alfonsas, visai nesvyruodamas. “Klausimas priklauso nuo to, ar feodalinė nuosavybė buvo duota einant Lombardijos įstatymais, ar Prancūzijos įstatymais.” Dokumentas buvo patikrintas

ir buvo rasta, kad Didžiojo Kunigaikščio advokatas buvo teisus.

— “Taip, pasakė Alfonsas, laikydamas dokumentą savo rankoje, “aš nesu teisus, aš suklydau.” Toks netikėtas atradimas ir baimė būti apskųstu, kad neteisingai vedė bylą, jį pripildė tokiu pasibaisėjimu ir susimaišymu, kad kiekvienas galėjo pastebėti jo susijaudinimą. Veltui pirmininkas Caravita, kuris jį mylėjo ir žinojo jo padorumą, bandė jį paguosti, sakydamas, kad panašios klaidos nėra retas atvejas net pačių pirmaeilių teisininkų tarpe. Alfonsas nenorėjo nieko klausyti. Jis, susimaišymo pakirstas, nuleido galvą ant krūtinės ir tarė sau pačiam: “Pasauli, dabar aš tave pažįstu. Teismai, daugiau jūs manęs nebematysite.” Ir, nusigręždamas nuo visų susirinkusių, jis išėjo į savo namus, nuolat pats sau kartodamas: “Pasauli, dabar aš tave pažįstu.” Labiausiai jį krinto tai, kad ištisą mėnesį daug kartų studijuodamas dokumentą, nepastebėjo tos svarbios aplinkybės. Jis negalėjo suprasti, kaip jis galėjo to nepastebėti.”

Šitoks yra žmogus, kuris garsiai yra apšauktas melo gynėju.

58. Šv. Alfonsas (1697—1787) aštuonioliktąjo šimtmečio pabaigoje gana laisvai pasisako melo klausimu gal būt dėl to, kad tuo laiku buvo išplitęs Jansenizmo mokslas, kuris per daug gąsdino žmones. Jis atkalbinėjo žmones nuoėjimo prie švč. Sakramento, jeigu kokią mažą nuodėmę ar netobulumą jaučia savo sąžinėje. Tokiu būdu Jansenizmas sukėlė visuomenėje perdidelių baimių, išugdė skrupulingų sąžinių ir atitolino žmones nuo Bažnyčios. Šv. Alfonsas ėjo priešingu keliu. Jis norėjo padrausinti žmones, kad negąsdintų savęs neaiškiomis nuodėmėmis. Jis skelbė dėsni, kad jei žmogus tikrai abejoja, ar jis yra kaltas ar ne, tai jis turi teisę save laikyti nekaltu. Tačiau abejonė tuo atveju turi būti tikra. Jis laikėsi seno teisinio dėsni, kad kol kaltė nėra įrodyta, tol žmogų negalima bausti. Tą patį dėsni, kuris galioja teismuose, jis pritaikė ir žmogaus paties išvidiniam teismui, sąžinės teismui.

59. Dovydas Hume 1711—1776 Anglų filosofas ir istorikas, fenomenistinės filosofijos kūrėjas. Jis paskelbė, kad priežatingumo dėsni negalioja ir dėl to žmogaus pažinimas neturi pagrindo. Toliau šias mintis vystė lietuviš-

Klausimai ir atsakymai

Mūsų miesto angliškai laikraščiai nepalankiai rašė apie katalikus, kurie vienoje pietinėje valstybėje pasiuntė savo vaikus į viešąsias mokyklas mokytis. Kaip ten buvo? L. K.

Tai buvo St. Martin, Missouri, geg. 2 d. Katalikai tėvai, nepatenkinti, kad valstijos seimas atmetė įstatymo sumanymą, kuriuo būtų įgalioti katalikai vaikai naudotis viešųjų mokyklų autobusais, važiuodami į parapijų mokyklas, atgabeno savo vaikus į viešąsias artimas mokyklas ir ten juos įrašė mokytis. Pirmą dieną 75 mokiniai įsirašė į Centertown viešąją mokyklą, o geg. 3 d. iš keturių katalikų par. mokyklų 622 mokiniai persikėlė mokytis į viešąsias mokyklas. Tai tik buvo dalis moksleivių iš 2.500.

Viešose mokyklose nebuvo gana vietos visus sutalpinti; kai kurie paliko stačiomis. Osage Bend mokykla mokinių dalį nukėlė į rūšį, kitą dalį — mokė lankoje prie mokyklos. Tėvai turi pilną teisę parinkti savo vaikams mokyklą. Viešoji mokykla neturi teisės kam nors atsakyti vietos mokykloje. Missouri švietimo komisierius, Hubert Wheeler, pareiškė, jei katalikai pereis mokytis į viešąsias valstijos mokyklas, valstybės išlaidos pakils 66,500.000 dol. metams. Be to, tektų statyti naujų pastatų ir gauti mokytojus.

kos kilmės filosofas E. Kantas, kuris žmogaus pažinimą, neatremtą priešastingumo dėsnium, bandė atremti žmogaus valios nusistatymu.

Pats Hume jautęs savo filosofijos negerumą. Jis yra apie save rašęs: "Aš esu išgąsdintas ir sumišęs nuo tos nykios vienumos, į kurią mane veda mano filoofija. Man atrodo, kad aš esu keistas ir savotiškas monstras, — pabaisa, netinkamas gyventi kartu su kitais, išskirtas iš žmonių draugijos, apleistas ir beviltiškas." S. Johnson jam yra pasakęs: "Jūs esate daug geresnis, negu jūsų knygos". Visi jo biografai nurodo, kad yra didelis nesiderinimas tarp to žmogaus nuoširdumo keisto jo filosofijos skepticizmo".

Viešas ir apčiuopiamas katalikų pasirodymas, ginant savo teises, paveikė valdininkus, kurie mielai sutinka vežioti katalikų vaikus į parapijų mokyklas, negu statyti jiems naujas mokyklas.

Laive rašėte apie Graikijos stačiatikių dvasininkus. Ar ten nėra katalikų?

R. T.

Graikijoje yra katalikų, bet jų nedaug. Florencijos visuotiniam susirinkimui sudarius Bažnyčių vienybę, Graikijoje atsirado Rytų Apeigų graikų katalikų apie 1439 m. Valstybė pripažįsta vien stačiatikius. Kitus "pakenčia". Iš septynių milijonų gyventojų Graikijoje dabar yra apie 50.000 katalikų. Juos pradėjo organizuoti prieš 40 metų prelatas Jurgis Calavassey. Jis mirė 1957 m. ir Atėnų graikų stačiatikių teologinė mokykla prašiusi pop. Pijaus XII, kad neskirtų Calavassey įpėdinį, nes tai ardą tautos vienybę. Popiežius paskyrė Atėnų graikų katalikams vadovauti vyskupą Jacintą Gad. Jis 1958 m. kovo 12 d., gavęs prieš tai vyriausybės leidimus, padėjo pamatus graikų katalikų katedrai.

Rašoma, kad popiežius paskyręs 30 kardinolų peržiūrėti ir pataisyti Bažnyčios teisyne. Argi gali būti tiek daug jame atmainų, kad pareikalavo tiekos mokytojų vyrų darbo? Jonas D.

Atmainų Bažnyčios teisyne nuo 1918 m. yra nemažai įvykę. Visiems apčiuopiamas yra eucharistinis pasninkas. Padarytas didelis palengvinimas. Yra daug kitų sričių su įvykusiomis atmainomis. Pav. tos komisijos narys, Montrealio arkivyskupas kardinolas Povylas Em. Leger numato, kad bus atmainyta centrinis Bažnyčios valdymas, kad vietos vyskupai turės didesnę balsą centre, Vatikane. Tai turi būti atžymėta teisyne ir jis suderintas su visais kitais nuostatais. O tų nuostatų dabartiniam teisyne yra 2414, neskai-

NEREIKALINGA DRĄSA...

Ant Donojaus tilto stovėjo du jauni vyrai ir žiūrėjo į banguojantį vandenį, kuris su savimi nešėsi įvairius padarus.

— Ir tave kaip plunksną tas vanduo nusineštų, jai tu į vandenį išoktum, — vienas iš jų pasakė.

— Jeigu plaukti nemokėčiau, žinoma, kitos išeities nebūtų, — atsakė antras.

— Nežinau apie tavo plaukimo gabumus, bet daleiskime tu išplauktum į krantą ir šypsodamasis pas mane su-

.....
tant Pijaus XII konstituciją, kaip turi būti renkamas popiežius.

Norėčiau žinoti, kodėl pamainyta malda už mirusius, Sakydavome: Amžiną atilsį dovanok sieloms Viešpatie, o šviesybė amžina tegul joms šviečia. O dabar — tegul ilsisi ramybėje. A. G.

Gyvoji žmonių kalba keičiasi, o su ja ir maldos žodžiai, nors mintis išreiškiama ta pati. Dabar meldžiamasi už mirusius šiaip: "Amžiną atilsį duok mirusiems Viešpatie! Ir amžinoji šviesa tegul jiems šviečia. Tegul ilsisi ramybėje. Amen".

Kodėl Bažnyčia draudžia Advento ir Gavėnios metu tuoktis? Tai manęs paklausė nekatalikų moteris ir aš negalėjau jai išaiškinti. O. N.

Adventas ir Gavėnia yra Bažnyčios skirtas laikas atgailai. Atgaila sunkiai derinasi su vestuvių džiaugsmu, puota, iškilmėmis. Jei yra tikras reikalas draustuoju metu tuoktis, vietos vyskupas gali duoti dispensą, gali leisti net iškilingai bažnyčioje susituokti. Liturginiai iškilingos vestuvės būna tik tada, kai jaunoji gauna Bažnyčios skirtą palaiminimą per šv. Mišias. Neiškilingos sutuoktuvės gali būti ir Advente ir Gavėnioje, nors nepatariama, kad nesipiktintų atgailojantieji.

grįžtum. Tačiau aš juokčiausi iš tavęs ir nueičiau savais keliais.

— Jeigu taip pasielgtum, tai aš tave kvailiu palaikyčiau ir dar kartą tą patį žygį pakartočiau. Gal kitaip apie artimą pagaltotum, — taip pasakęs persoko at ramą ir kaip pelų maišas pasinėrė Donojaus bangose.

Likęs vaikiną sudrebėjo. Vos kvėpavo.. Akys tolumą pradėjo ieškoti, bet kojos nenorėjo jo kūną nešti. Jam kilo mintis: gali nuskęsti, o tada jam reikės prieš Dievą atsakyti. Po kelių min. nusiramino, nes pamatė, jog jo draugas į krantą išplaukė ir patenkintai atsistojo ant dainuojančio kranto. Lyg arklys pasipurtė. Vanduo vaivorykstėmis ant žemės taškėsi. Po to atgal sugrįžo. Draugas tikrai juokėsi ir nusišpiovęs pasišalinė.

Pastarasis vėl pasinėrė į vandenį. Bet dabar negalėjo kranto pasiekti, nes mėšlungis paraližiavo kojas. Pradėjo skęsti. Su laiku dar sušuko: "gelbėkite!" Išgirdo pasišalinęs vyras. Dabar pagailo savo draugo. Jis šoko jo gelbėti ir po valandėlės abu apsikabinę dėkojo Viešpačiui už išsigelbėjimą.

Išgelbėtas vyras pasakė:

— Šitas kvailumas ir išdidumas mus suartino taip, jog tik mirtis mūsų ištikimybę galės išplėsti...

— Taip, — atsakė antras, — nes ir nelaimėje nereikia nuo Dievo įsakymų nutolti: mylėk artimą, kaip pats save...

Paukščiams čiulbant džiaugsmo giesmes, jiedu linksmai ir patenkinti gyvenimo keliais nukeliavo... Ir man norėjosi su jais kartu keliauti, bet mano pečius kiti gyvenimo vargai slėgė...

Ignas Šmigelskis

▼ Turinas. Italija. Vietos arkivyskupijos vadovybė paneigė, jog manoma išstatyti parodai šventą drobule, į kurią buvęs suvyniotas Kristaus kūnas, jį laidojant.

Marijampolės gimnazijos mokytojai ir auklėtiniai prie paminklo žuvu siems už Lietuvos laisvę, minint 100 metų gimnazijos sukaktį Chicagoje

• Thompson, Conn. Marianapolio mokyklos naujai pastatytą 96 asmenims — studentams gyventi bendrabutį iškilmingu būdu pašventino vietos ganytojas, vysk. Vincentas J. Hines, geg. 19 d., gausiai dalyvaujant mokyklos rėmėjams. Pastatas didelis, dviejų

aukštų ir su rūsiu po visu namu, kur įtaisytos slėptuvės prieš atominį krltulus, sporto ir kitokios patalpos. Pastatas atsiėjo per 550 tūkstančių dol. Augant mokyklai, atrodo, teks galvoti ir apie naujas statybas; ypač reikalinga erdvi koplyčia studentams.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Philadelphia, Pa.** Gimtoji šv. Jurgio parapija šauniai pagerbė kun. Jurgį Degutį, sulaukusį 25 kunigystės metų sukakties. Jis yra gimęs 1910 m., o kunigu išvestas 1938 m. geg. 26 d. Jo vyresnis brolis, kun. Andrius Degutis, sėkmingai vadovauja Girardvillės lietuvių parapiją ir vienuolė sesutė M. Verona, kazimierietė, mokytoja.

• **Brooklyn, N. Y.** Iš vienuolikos lietuvių parapijų N. Y. ir N. J. susirinko apie 250 jaunų moterų ir merginų su savo dvasios vadais Marijos šventei į Apreiškimo parap. bažnyčią, geg. 12 d. Po konferencijos, buvo iškilminga procesija. Williamsburgo gatvėmis kryžių sekė vėliavos ir šimtai sodaliečių su gėlių vainikais ir ražančiumi rankoje. Garsiai buvo kalbamas rožinis. Bažnyčioje, pašventinus naują švč. Marijos statulą, sodalietės ją vainikavo ir sudėjo prie jos kojų turėtas gėles. Sekė pamokslas, palaiminimas švč. Sakramentu, o vakare buvo vaišės.

• **Kenosha, Wis.** Šv. Petro par. klebonas, kun. A. Miciūnas, MIC. ir Racine lietuvių kelbonas, kun. J. Kupris, MIC., išvyko Romon į marijonų generalinę kapitulą birželio 9 d. Pakeliui aplankys kai kurias Europos šalis.

• **Bonnos universitete, Vokietijoje,** nuo gegužės mėn. pradžios skaito Lietuvos istorijos paskaitas svečio profesoriaus teisėmis dr. Zenonas Ivinskis, iki šiol pastoviai gyvenęs Romoje. Universitetas pakvietė jį profesoriauti ir sekančiam mokslo semestriui.

• **Chicago, Ill.** Šv. Mykolo lietuvių parapijos klebonas, kun. Anastazas Valančius, sekmadienį birželio 23 d. atnaušaus iškilmingas padėkos Mišias, dešimties metų klebonavimo sukaktį minit. Kunigu jis buvo išventintas prieš 33 metus, 1930 m. bal. 26 d.

• **Miami, Fla.** Vietos BALFo 39 skyrius, padedamas J. Pakštienės, suruošė Mokslo muziejuje, kur vyko tarptautinė paroda, lietuvių patrauklų skyrių su lietuviško maisto stalų, gausiais gintaro dirbinių pavyzdžiais, lininių drobių, staldangčių audiniais ir t. t.

• **Toronto, Ont.** Motinos dieną labai gražiai paminėjo kolonijos jaunimas. Po pamaldų už motinas, motinos dienos minėjimas ir meninė programa įvyko Prisikėlimo par. salėje. Šv. Jono par. jaunuolių choras, baleto studijos mokinės, eilėraščių skaitytojai ir lošėjai žavėjo ir gaudino motinėles ir tėvus, kurių buvo artipilnio salė.

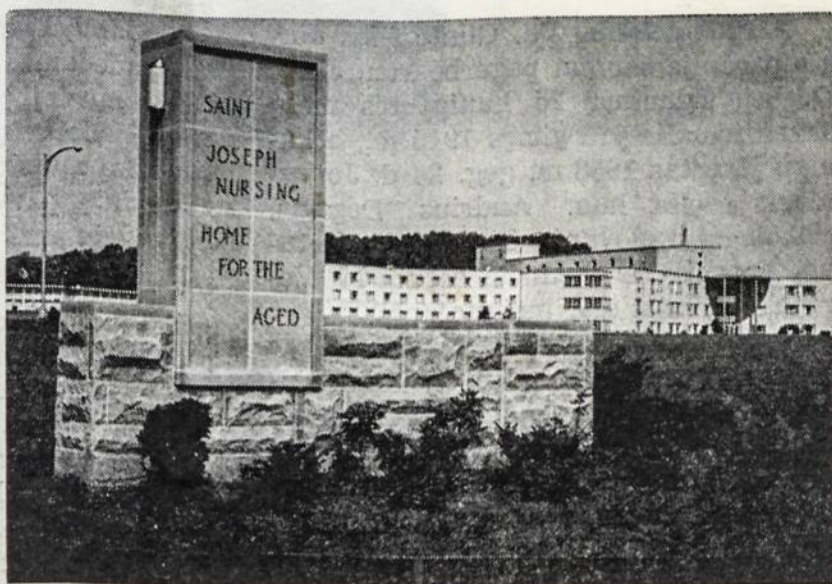
• **Amerikos Lietuvių Menininkų Klubas** ir M. K. Čiurlionio Galerija Chicago, Illinois, yra paskelbusi lietuvių menininkams konkursą. Prašoma pavaizduoti lietuvių kovas su tautos priešais ir okupantais 1863—1941 m. laikotarpiu. Geriausieji paveikslai bus apdovanoti.

• **Madridas, Ispanija.** Gegužio mėn. pradedant, kasdien siunčiamos radio programos lietuvių kalba tris kartus dienoje 31 m. trumpąja banga 9:55 v. vakare Lietuvos laikų

• **Adelaide, Australija.** Vietos moksleiviai ateitininkai, padedami sendraugių, suruošė Marijos garbei pirmą geg. mėn. šeštadienį pamaldas ir agapę su menine programa. Prie šv. Komunijos ėjo labai daug. Po pamaldų agapėje dalyvavo 70 asmenų. Čia jaunieji skaitė savo kūrybos dalykėlius, pavestus Marijos garbei, giedojo giesmes, išklauskė kun. A. Kazlauską, MIC ir kun. P. Dauknią, MIC žodžio; sekė solisčių pasirodymas ir baigėsi Ateitininkų himnu.

A. BACEVICIUS PERP. SUB.
6944 SO. MAPLEWOOD AVE.
CHICAGO 29. ILL.

Šv. Kazimiero seserų pa-
statytas Šv. Juozapo na-
mas ir mergaičių gimnazi-
ja, Villa Joseph Marie,
Newtown, Pa.

UGANDOS KANKINIAI

Uganda yra Afrikoje. Iš rytų ribo-
jasi su Kenija, pietuose — Viktorijos
didelis ežeras ir Ruanda-Urundi, iš va-
karų — Kongo respublika, o šiaurėje
siekiama su Sudanu. Gyventojų turi
5,767,000 žmonių; žemės plotas — be-
veik 94,000 ketvirtainių mylių.

Ten 1885-1887 m. už tikėjimą mirė
kelios dešimtys žmonių. Dvidešimt
dviejų kankinių gyvenimas ir mirties
aplinkybės buvo ištirtos, pripažinti
kankiniais už tikėjimą ir įskaityti į pa-
laimintųjų skaičių 1920 m. birželio 6 d.
Pop. Jonas XXIII atnaujino jų kanoni-
zacijos bylą 1961 m. geg. mėn. potvar-
kiu. Baltieji Tėvai—misionieriai Ugan-
doje — pateikė Apeigų kongregacijai
reikalaujamus du nuostabius pagydy-
mus svarstyti gydytojų komisijai. Tarp
jų yra ir gydytojas, kurs buvo pašauk-
tas prie nepagydomų ligonių; jis tei-
gia, kad tie pagydomai negali būti iš-
aiškinti natūraliu būdu. Bažnytinis
teismas spres jų bylą.

▼ Toledo, Ispanija. Vietos arkivys-
kupas kardinolas Enrikas Pla y Deniel
sakė plačiai siekiantį pamokslą geg. 1 d.
apie darbininkų teises.

▼ Paryžius, Prancūzija. Šalies kar-
dinolai ir vyskupai pranešė kunigams,
kad privalo nešioti tamsius ar juodus
rūbus ir kunigišką (Romos) apikaklę.
Civiliniai rūbai kunigams Prancūzijoje
neleistini.

▼ Philadelphia, Pa. Katalikų Lab-
darybė darė VI-ją rinkliavą; 340.000
katalikų aplankė 35.000 savanorių rin-
kikų ir per penkias valandas surinko
beveik 1.712.000 dol. aukų.

▼ Seoul, Korėja. Tarptautinėj muzi-
kos — dainų šventėje sudarė nepaprastą
staigmeną klausytojams galingas 19
Gailastingųjų Seserų vienuolių choras,
vadovaujamas kompozitoriaus Richar-
do E. Ahn.

▼ Lagos, Nigerija. Du naujai pa-
skirtieji vyskupai: Dominikas Ekanden
ir Owen McCoy buvo pasveikinti gen.
gub. Nnamdi Azikiwe.